

Mt 4:1 Vtedy bol Ježiš zavedený hore na púšť od Ducha, aby bol pokúšaný od diabla.

Mt 4:2 A keď sa bol postil štyridsať dní a štyridsať nocí, napokon zlačnel.

Mt 4:3 A pristúpiac k nemu pokušiteľ riekol mu: Ak si Syn Boží, povedz, aby sa tieto kamene staly chlebami.

Mt 4:4 A on odpovedajúc riekol: Je napísané: Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Hospodina (* Dt 8, 3b).

Mt 4:5 Vtedy ho pojal diabol do svätého mesta a postavil ho *na vrch* na krídlo chrámu

Mt 4:6 a povedal mu: Ak si Syn Boží, hod' sa dolu, lebo veď je napísané, že svojim anjelom prikáže o tebe, a vezmú ťa na ruky, aby si neuderil svojej nohy o kameň.

Mt 4:7 A Ježiš mu riekol: Zase je napísané: Nebudeš pokúšať Hospodina (* Dt 6,16), svojho Boha!

Mt 4:8 Opäť ho pojal diabol na vrch, veľmi vysoký, a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu

Mt 4:9 a povedal mu: Toto všetko ti dám, ak padneš a pokloníš sa mi.

Mt 4:10 Vtedy mu povedal Ježiš: Odídi, satane, lebo je napísané: Hospodinovi (* Dt 6, 13), svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu samému budeš svätoslúžiť!

Mt 4:11 Vtedy ho opustil diabol, a hľa, anjeli pristúpili a posluhovali mu.

Modlitba:

Nebeský Otec, nech tvoj Duch nám otvára Písma, aby sme ich pochopili a tak vedeli obstáť v pokušeniach, ktoré máme a ktoré na nás ešte majú prísť. Prosíme ťa o to v mene Ježiš. Amen.

Duch Svätý nám zanechal v Božom slove pravdu: že Ježiš sám na sebe zakúsil všetky naše pokušenia, ale nedopustil sa hriechu

Hebr 4:15 Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.

A Ježiš ako jediný človek, a zároveň Boh tu na zemi nezhršil.

Ale boh tohto sveta dáva do popredia aj iného bezhriešneho človeka

Rímsko - katolíci bezhriešnosť pripisujú aj svojmu bohu – Panne Márii, kráľovnej nebies. A preto aj k nej ako všadeprítomnej vzhliadajú o spásu, záchranu, príhovory. (kto je kráľovná neba hovorí o tom prorok Jeremiáš v 44 kapitole a Jer 7, 18)

Kto sa drží iba večného a nemenného Božieho slova musí uznať, že všetci ľudia sú hriešni. A preto jedine Bohočlovek Ježiš Kristus, jedine Boh je ten, kto nemá hriech a preto ako na svojho zástancu ako toho, kto za nás naplnil všetky požiadavky zákona vzhliadame.

Pokiaľ budeme žiť v tomto svete, budeme stále vystavení pokušeniu ako Ježiš.

On však nezhršil a rovnako nemusíme zhršiť ani my. Teda tí, ktorí sú vierou zachránení a v Kristovi majú posledného kňaza a veľkňaza a v jeho obeti majú poslednú dokonalú obetu.

Teraz opíšem obraz pokušenia v bodoch, podľa ktorých je človek bližšie a bližšie k pádu.

Ako príklad uvediem dievčinu, ktorá je závislá na čokoláde. A túto čokoládu si každý môže vzťahnuť na pukušenia, ktorými sme pukušaní, alebo budeme pukušaní: na pornografiu, televíziu, internet, hry...

Mt 18:7 Beda svetu pre pohoršenie! Pohoršenia síce musia prísť, ale beda človeku, skrze ktorého pohoršenie prichádza! - **čize pohoršenia musíme čakať, lebo musia prísť a skrze ne budeme zvädzaní.**

Cesta pukušenia dievčiny závislej na čokoláde:

1. Prejdem sa, ale nepôjdem okolo obchodu s potravinami
2. Prejdem sa okolo obchodu s potravinami, ale nepôjdem do vnútra
3. Pôjdem do obchodu s potravinami, ale nepôjdem uličkou, kde sa predáva čokoláda
4. Na čokoládu sa pozriem, ale nevezmem si ju do ruky.
5. Vezmem si čokoládu do ruky, ale nekúpim si ju
6. Kúpim si ju, ale neotvorím si ju
7. Otvorím si čokoládu, ale ju neochutnám
8. Ochutnám ju, ale ju nebudem jesť
9. Jesť, jesť, jesť.

Mt 18:8 Ak ťa zvädza na hriech tvoja ruka alebo noha, odtni ju a odhod' od seba: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života zmrzačený alebo krivý, ako keby ťa mali s obidvoma rukami a s obidvoma nohami hodiť do večného ohňa.

Mt 18:9 A ak ťa zvädza na hriech tvoje oko, vylúp ho a odhod' od seba: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do ohnivého pekla.

V akejkolvek ceste pukušenia sa dá ešte seknúť. Nie doslovne uťáť nohu, ruku, vylúpiť oko, ale radikálne seknúť s pukušením.

Napríklad: okamžite vypnúť televízor, internet, ako hovorí môj brat, ak tomu človek nevie rady, tak neváhať vyhodiť televízor, či počítač. Toto je radikálne seknutie s tým, čo nás pukuša.

Muž napríklad vidí erotický obrázok, alebo stačí vidieť na internete slabo zahalenú ženu, či peknú tváričku na internetových denníkoch – „Dievča dňa“ a môže byť pohľadom na ňu vystavený pukušeniu žiadostivosti.

A láka ho to kliknúť, pozrieť sa ,ako to dievča vypadá, ešte mu pukušiteľ vnukne „kresťanskú“ myšlienku: Veď aj Eva bola nahá, tak sa pozriem ako túto dievčinu Pán Boh stvoril. Alebo: Veď každý pozerá erotiku, tak sa pozriem na dievčinu veď keď Boh netrestá každého za horšie veci, tak hádam za jedno pozretie na nahú ženu sa mi nič nestane...

Kresťan musí hneď na začiatku pukušenia svoje myšlienky uvádzať do poslušnosti Kristovi

2Kor 10:4 - lebo zbrane nášho boja nie sú telesné, ale majú od Boha silu borit' hradby. Boríme výmysly

2Kor 10:5 a každú pýchu, čo sa dvíha proti poznaniu Boha. Pútame každú myseľ, aby bola poslušná Kristovi,

Pútame každú myseľ. Božím slovom. A teda aj svoju myseľ v pokušení musíme upútať Božím slovom, Božími vecami.

Pokiaľ s pokušením nesekneme hneď v začiatkoch, riskujeme, že dovolíme, aby pokušenie ovládlo nás.

Jn 8:34 Ježiš im odpovedal: Ameň, ameň vám hovorím, že každý, kto činí hriech, je sluhom hriechu.

Rim 6:16 Či nevíete, že komu sa vydávate za sluhov cieľom poslušnosti, že ste sluhami toho, koho poslúchate - buď *sluhami* hriechu na smrť buď *sluhami* poslušnosti na spravodlivosť?

2Pt 2:19 Sľubujú im slobodu, ale sami sú otrokmi skazy; veď každý je otrokom toho, kto sa ho zmocnil.

Každý je otrokom toho, kto sa ho zmocnil. Ak nekonáme Božiu vôľu, ak neposlúchame Božie prikázania, tak nie sme v neutrálnom postoji voči Bohu, ale sme v hriechu. Ak neslúžime Bohu, slúžime hriechu. Neexistuje stredná cesta. A najhorší sú pre Boha práve tí, čo sú na strednej ceste. Ak som závislý na hriechu, som jeho otrokom. Ak som závislý na Bohu, som Božím služobníkom.

Naša telesná sila ale s úspechom s pokušením, úspechom v duchovnom boji nesúvisí. To sme si povedali minule. Máme od Boha duchovnú zbroj, ktorú máme mať oblečenú.

Zlých duchov obracia na útek Božia moc obsiahnutá vo vyrieknutom Božom slove vo vyrieknutom Božom réma.

Pokušenie jednať a správať sa po svojom

Už od Adama sa každý človek rodí na tento svet telesne živý ale duchovne mŕtvy.

Ef 2:1 Aj vás, hoci ste boli mŕtvi pre svoje poklesky a hriechy,

Ef 2:2 v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohto sveta, podľa kniežat'a vzdušnej moci, ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch.

Ef 2:3 Medzi nimi sme kedysi žili aj my všetci, keď sme podľa žiadostí svojho tela robili, čo chcelo telo a myseľ, a tak sme boli od prírody deťmi hnevu ako ostatní.

Ešte donedávna, keď sme neverili Bohu a autorite a moci jeho slova neboli sme Božie deti, ktoré Boh miluje, ale sme boli pod Božím hnevom. Celý svet je pod Božím hnevom, každý nespasený človek je pod Božím hnevom, ktorý bude na konci časov vyvršený na tých, ktorí neuveria Božej ceste záchrany.

Keď sme ešte nemali žiadny vzťah s Bohom, naučili sme sa žiť nezávisle a snažili sme sa nachádzať uspokojenie svojich potrieb nezávisle na Bohu.

Vytvorili sme si také vzorce myslenia a správania, ktoré do stredu našich záujmov stavali nás samotných, prípadne našich kamarátov, našu rodinu.

Pri svojom znovuzrození sme začali duchovne žiť, avšak naša ľudská prirodzenosť – súbor hlboko zakorenených egocentrických návykov a spôsobov, ktoré sme si osvojili keď sme boli duchovne mŕtvi v nás v nejakej miere ešte zostáva a napáda naše odhodlanie žiť podľa Ducha. S tým budeme bojovať do konca života. Ale čím viac budeme závislí na Bohu, tým lepšie sa nám bude s tým bojovať.

Podstatou pokušenia je, aby sme svoje ľudské potreby nechali naplňovať pomocou zdrojov tohto sveta, ľudskej prirodzenosti a diabla, ale nie skrze Krista

Samozrejme, že nebudeme mať pokušenie spáchať taký hriech, ako vražda, vlámanie do domu, alebo znásilnenie. Na to je Satan príliš chytrý, aby do očí bijúce zlo sme mohli prijať. Namiesto toho sa zameriava na to, **aby posunul naše hranice vnímania hriechu za hranice Božej vôle**, až sa to nakoniec stane hriechom.

Jedná s nami ako žaba v hrnci s vodou – postupne zvyšuje teplotu pokušenia a dúfa, že si nevšimneme, ako sa blížime k hranici Božej vôle k hranici porušenia Božích prikázaní.

Vymenujem preto páru príkladov, kde takto sa posúvajú hranice:

- Telesný odpočinok sa stáva lenivosťou – čiže z dobrého, legitímneho, čo máme telu dopriať môže byť nakoniec hriech. Príklad: Po práci si chcem oddýchnuť. Pol hodiny, hodinu. Zrazu je z toho celý deň. Zrazu druhý deň zabitý, bez Boha, bez zmyslu, bez práce, činnosti.
- Schopnosť dosahovať zisk sa stáva lakomstvom a pachtivosťou po bohatstve
- Užívanie života sa stáva nestriednosťou
- Telesné potešenie sa stáva zmyselnosťou
- Úžitok z jedla sa stáva nenásytosťou
- Starostlivosť o seba samého sa stáva sebeckom
- Sebaúcta sa stáva nadutosťou
- Rozhovor sa stáva ohováraním
- Hnev prerastá v zúrivosť
- Úsudok sa stáva kritikou
- Sexuálna sloboda sa stáva nemorálnosťou

Atd'.

Apoštol Ján nám spísal tri stupne kresťanského rastu:

1Jn 2:12 Píšem vám, dieťatká, že sú vám odpustené hriechy pre jeho meno.

1Jn 2:13 Píšem vám, otcovia, že ste poznali toho, *ktorý je* od počiatku. Píšem vám, mládenci, že ste zvíťazili nad tým zlým.

1Jn 2:14 Píšem vám, deti, že ste poznali Otca. Písal som vám, otcovia, že ste poznali toho, *ktorý je* od počiatku. Písal som vám, mládenci, že ste silní, a že slovo Božie zostáva vo vás, a zvíťazili ste nad tým zlým.

1. Tí, ktorí sú na prvom stupni sú prirovnaní k **deťom**. Deti vo viere sa vyznačujú tým, že sú im odpustené hriechy, zaradili sa do Božej rodiny
2. Druhý stupeň sú **mládenci**: to sú tí, ktorí zvíťazili nad zlým. To sú výrazne rastúci veriaci, ich sila spočíva v tom, že v nich zostáva Božie slovo a tým premáhajú zlého. Poznajú Božie pravdy, poslúchajú Božiu vôľu a plnia ju. Alebo inak povedané, sú denne oblečení v Božej výzbroji. Pokušenia už s nimi nemanipulujú sem a tam. Sú slobodní a vedia ako si slobodu udržať.
3. Na treťom stupni sú **otcovia** – to sú tí, ktorí majú s nebeským Otcom dôverný vzťah a pevné poznanie. Ako strom uprostred lúky – čím viac sú šľahaní vetrom a nepriazňou počasia, tým hlbšie sú zakorenení.

Ďalej nám Božie slovo uvádza tri cesty, skrze ktoré prichádza pokušenie:

Diabol využíva tri cesty, po ktorých nás zvádza jednať nezávisle na Bohu.

1Jn 2:15 Nemilujte sveta ani vecí, ktoré *sú* na svete. Keď niekto miluje svet, nie je v ňom lásky Otcovej.

1Jn 2:16 Lebo nič z toho, *čo je* na svete - žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbna pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta.

1Jn 2:17 A svet **ide ta** i jeho žiadosť, ale ten, kto činí vôľu Božiu, trvá na veky.

Základ toho všetkého je veta:

Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete - ak to niekto miluje, nie je v ňom Otcova láska. Lebo všetko, čo je vo svete, po čom dychtí človek a čo žiadajú jeho oči a túžby a na čom si človek zakladá, nie je z Otca, ale zo sveta.

Ježiš to podrobnejšie objasnil: Kto miluje otca, matku, ženu, deti, bratov, sestry, ba aj svoju vlastnú dušu, nie je ho hoden.

Kto však činí Božiu vôľu, trvá naveky.

Tri prístupové cesty po ktorých diabol pokúša sú tie isté, ktorými zlákal Adama a Evu, a cez ktoré pokúšal aj Ježiša na púšti:

Žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbna pýcha, namyslenosť života

Žiadosť tela sa snaží využívať naše telesné túžby a ich uspokojovanie na tomto svete, namiesto hľadania uspokojenia v Bohu

Žiadosť očí dáva do pozornosti seba samých namiesto Boha

Pýcha života oslavuje seba samého namiesto Boha

Prvý Adam zlyhal, posledný Adam – Ježiš Kristus obstál. V ňom a jeho slove máme moc odraziť každé pokušenie, ktorými sme napádaní.

Žiadosť tela:

Satan v Edene najprv položil Eve otázku:

Gn 3:1 b: „Naozaj povedal Boh: »Nesmiete jesť z nijakého rajského stromu!«?”

Vydráždil v Eve chuť na zakázané ovocie

Naozaj je zakázané Bohom pozerat' pornografiu, naozaj je zakázané mať sex mimo manželstva, naozaj je zakázané sebauspokojuvať, naozaj si nesmiem zobrat' rozvedeného, naozaj si nemôžem nič ukradnúť...?

Alebo čo sa týka Božieho učenia, keď máme rozhovory s inými cirkvami, či ľuďmi ktoré nestoja na Božom slove:

A naozaj si myslíš, že Boh je taký krutý, aby zahubil miliardy ľudí? (a čo potopa? Osem ľudí sa zachránilo)

A ty si myslíš, že Boh, ktorý je láska vie aj človeka uvrhnúť do pekla? Naozaj si myslíš, že Boh zničí túto zem? (svedkovia Jehovovi, ktorí tu na tejto pôvodnej zemi chcú žiť večne)

Všimnime si tieto slová, ktoré nám Satan pri rozhovoroch posúva: **A ty si myslíš? A naozaj?** Útočí na našu myseľ. Chce zmeniť našu myseľ. Chce aby sme si my vytvorili názor, či skutočne môžeme Boha tak charakterizovať, ako je zjavený v Božom slove. A čo ak je iný?

Tí, ktorí o Bohu hovoria, čo si o ňom myslia, tých má chytených v pasci. Lebo tým Satan v mysli vytvoril boha, ktorý vyhovuje ich mysleniu.

Ale Boha nájde a pochopí iba ten, kto ho hľadá a prijme takého aký je.

Boh sa nepýta na naše názory ako si ho predstavujeme, ani teológov sa nepýta na ich názory o ňom.

Gn 3:6 A žena videla, že strom je na jedenie chutný, na pohľad krásny a na poznanie vábivý, nuž vzala z jeho ovocia a jedla, dala aj svojmu mužovi, čo bol s ňou, a on tiež jedol.

1. Žena videla, že je to strom s plodmi dobrými k jedlu (žiadosť tela)
2. Že je lákavý pre oči (žiadosť očí)
3. strom sľubujúci rozumnosť , poznanie (chlubná pýcha života)

Skrze žiadosť tela zaútočil Satan aj na Ježiša:

Mt 4:3 Tu pristúpil pokušiteľ a povedal mu: „Ak si Boží Syn, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby.”

Satan nie je vševedúci, nie je Boh,

ale nie je ani slepý. Videl, že Ježiš 40 dní je o hlade na púšti. A dozvedel sa to tak, že ho pozoroval a vymýšľal naňho taktiku.

Diabol pozoruje a hľadá naše citlivé miesta, na ktoré by zaútočil: túžba po jedle, túžba po odpočinku, pohodliu, nedovolenom pohlavnom uspokojení...

1Pt 5:8 Budte triezvi a bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral.

1Pt 5:9 Vzoprite sa mu, pevní vo viere, a vedzte, že také isté utrpenie dolieha na vašich bratov po celom svete.

1Pt 5:10 A Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi povolal do svojej večnej slávy, on sám vás po krátkom utrpení zdokonalí, posilní, utvrdí a upevní.

1Pt 5:11 Jemu vládá na veky vekov. Amen.

Pokušenie je najväčšie vtedy ako u Evy, tak aj u Ježiša – keď je človek hladný, unavený, keď je osamote.

Keď sme unavení, tak si chceme na chvíľu odpočinúť. A to je správne. Lenže keď sa obadáme, zistíme že z chvíle oddychu sú zrazu hodina, dve tri čumiaci na telku, či internet, či vylihujúci len tak, či hrajúci sa hry na mobilke, počítači, tablete...

Keď sme osamote, väčšinou príde na človeka pokušenie žiadostivosti po uspokojení tela.

Pokušenie žiadosti tela nás odvádza od Božej vôle, a presadzuje, aby sme slúžili svojej vôli.

Ten, kto slúži svojej vôli, svojej telesnosti, nedokáže slúžiť Božej vôli. A tak nastáva veľa výhovoriek, ako si ospravedlniť, aby nebola plnená Božia vôľa, ale aby si človek splnil žiadosti svojej vôle.

Ježiš odvetil Satanovi:

Mt 4:4 „Napísané je: »Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.«“

Ježiš nepovolil Satanovej ponuke jednať nezávisle na Otcovej vôli. Bol závislý na Otcovej vôli, nie na svojej.

Jn 5:30 Ja nemôžem nič robiť sám od seba. Súdim, ako počujem. A môj súd je spravodlivý, lebo nehľadám svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.

Jn 4:34 „Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonat' jeho dielo.“

Keď nás Satan bude pokúšať skrze žiadosť tela, bude nás vyzývať, aby sme svoje telesné potreby napĺňali spôsobom, ktorý je mimo rámec Božej vôle.

Jesť je nutné a správne, ale prejedať sa alebo luxusne sa stravovať, alebo plytvať jedlom, alebo jesť jedlo, z ktorého moc priberáme je zlé. Sex, ako ho Boh zamýšľal je krásny a dobrý, ale sex mimo manželstva a sebecké uspokojovanie sú zakázané.

1Kor 7:4 Žena nemá moc nad svojím telom, ale muž; podobne ani muž nemá moc nad svojím telom, ale žena.

Všetko, čo je mimo toho je hriech. Čiže iba manželstvo je to, kde je sa sexuálne potreby majú napĺňať. Žiaden vzťah na skúšku, žiaden vzťah muž muž, žena, žena... To je ohavnosť pred Bohom.

Kedykoľvek cítíme pokušenie uspokojovať svoje potreby nezávisle na Bohu, sme zväzdaní žiadostivosťou tela.

Keď odolávame žiadostivosti tela, vyhlasujeme svoju závislosť na Bohu, že On naplní naše potreby.

Jn 15:5 Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.

Keď však podľahneme pokušeniu, plodnosť kresťana utrpí, pretože bez Krista nič nemôžeme urobiť.

Žiadosť očí:

Boh povedal, že Ak Adam a Eva porušia zákaz jesť zo zakázaného stromu, tak neposlušnosť im spôsobí smrť.

No Satan povedal Eve: Istotne nezmriete.

Počítal s Eviným pudom sebazáchovy a falošne ju uistoval, že sa Boh zmýlil, že ich Boh len strašil.

Robte, čo je správne vo vašich očiach, robte, čo si vy myslíte, robte tak aby ste vy sa mali dobre podľa svojho názoru...

Zakázané ovocie bolo pre oči lákavé a tak Eva s Adamom urobili to, čo sa im podľa ich názoru zdalo, že podľa nich bude pre nich to najlepšie.

Žiadosť očí nás odvádza nenápadne od Božieho Slova a ničí našu dôveru v Boha a jeho slovo. To Boh sa zmýlil. To Boh asi takto nemyslel, veď Boh určite dopraje potešenie človekovi.

Ak po túžbach sveta túžime viac ako po túžbe vzťahu s Bohom, začíname dôverovať viac svojmu pohľadu, svojmu názoru na život. Hnaní túžbou po tom, čo vidíme, čo môžeme získať vo vlastnom presvedčení, že to potrebujeme k životu, sme oklamaní že Boh chce, aby sme to mali. Na základe mylného predpokladu, že Boh nám predsa nebude odopierať nič dobrého sa chtivo domáhame naplnenia svojich žiadostí.

Namiesto toho, aby sme dôverovali Bohu, zaujímame k Bohu postoj: dokáž mi to.

Ježiš bol vyzvaný aby dokázal Satanovi, že ak je Syn Boží, aby sa vrhol dolu z chrámu.

Ježiš však Satanovu hru: „dokáž mi to“ hrať nemieni.

Odpovedá: nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.

Mnohí pokúšajú Boha: Ak mi toto vyplníš, tak ti budem slúžiť, tak budem chodiť do zboru, tak budem šíriť, zvestovať evanjelium, tak sa budem viac venovať Božím veciam...

Chcú žiadostivo nejaký dôkaz. Ale keby aj ho dostali, aj tak by ich nič nepresvedčilo:

1. februára 2015

Ale ak nepočúvajú Božie slovo, ak neplnia oni Božiu vôľu, tak takýmto nepomôže, ani keby niekto zmrtvých vstal. Viera takéhoto človeka sa neposilňuje „Dokázaním“ sa Boha, lebo viera sa posilňuje len počúvaním Boha a plnením Jeho vôle.

Boh k nám nemá žiadne záväzky, aby vyplnil naše žiadosti, on je viazaný jedine sebe samému. Neexistuje spôsob ako sformulovať modlitbu tak, aby na ňu Boh musel odpovedať.

Rim 1:17 b „**Spravodlivý bude žiť z viery.**“

Hebr 10:38 **Môj spravodlivý bude žiť z viery, ale keby cúvol, moja duša nebude mať v ňom záľúbenie.**

Hebr 10:39 My však nepatríme k tým, čo cúvajú na záhubu, ale k tým, čo veria, aby získali život.

Verím Bohu? Tak ho poslúcham, tak činím Božiu vôľu. Boh sa nám nepotrebuje dokazovať. Skúšaní sme my, nie Boh.

Chlubná pýcha života:

Táto cesta je základom hnutia New Age, alebo inak povedané dnešného celého sveta plného kadejakých náboženstiev a humanizmu a presiaknutý je ňou aj katolicizmus.

Je to pokušenie riadiť svoj vlastný osud, byť sám sebe bohom, rešpektovať seba samého, mať právo na svoje žiadosti na svoje úchylky.

Satan Hovoril Eve:

Gn 3:5 Ale Bôh vie, že toho dňa, ktorého by ste jedli z neho, otvoria sa vaše oči, a budete jako bohovia, ktorí vedia, *čo je* dobré i zlé.

Bohovia – je tu zjavená Božia Trojica

Satan pokúša: Nenechajte sa uspokojiť tým, že budete podriadení, poslušní Bohu, keď máte potenciál byť ako Boh. Buď sám sebe pánom. Uspokoj svoje túžby bez Boha.

Gn 3:6 A žena videla, že je strom dobrý na jedenie *z neho*, že je žiadosťou očíam a že je to prežiadúcný strom, aby urobil *človeka* rozumným, tak tedy vzala z jeho ovocia a jedla a dala spolu i svojmu mužovi, a jedol.

Satanov prísľub, že budú ako Boh, bol klamstvom.

Po každej naplnenej žiadosti bez Boha príde frustrácia. Satan sa vysmieva ako mu človek naletel a po hriechu začne človeka obviňovať. Pokiaľ už človek nemá otupené svedomie častými hriechmi.

Namiesto toho aby sa Adam a Eva stali bohmi tohto sveta, prišli o svoje postavenie kedy vládli spolu s Hospodinom a tak bohom tohto sveta sa stal Satan presne tak ako si naplánoval.

Rovnaký trik skúšal aj na Ježišovi:

Ukáže mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu:

Mt 4:9 a povedal mu: Toto všetko ti dám, ak padneš a pokloníš sa mi.

Toto všetko ti dám, ak padneš. Ak padneš. Ak padneš.

Pád je vzbura voči Bohu

Pád je poklona Satanovi.

Pretože bol Satan bohom tohto sveta, mohol bohatstvá sveta ponúkať, lebo Adam a Eva o ne prišli pri prvom pukušení.

Satanova ponuka bola ale pre Ježiša keď sa zamyslíme, smiešna: Prečo by sa Ježiš nechával zlákať k uctievaniu Satana výmenou za svet, keď mu už patrí celý vesmír?

Preto mu odpovedal:

Mt 4:10 Odídi, satane, lebo je napísané: Hospodinovi (* Dt 6, 13), svojmu Bohu, sa budeš klaňať a **jemu samému budeš svätoslúžiť!**

Kedykoľvek získame pocit, že nepotrebujeme byť závislí na Bohu, nepotrebujeme, aby nám Boh pomáhal, alebo nás viedol že si v živote poradíme bez toho, aby sme boli na ňom vo všetkom závislí – je to pýcha života.

V nebi je spoločenstvo anjelov a svätých chváliacich Boha. Tu na zemi Boh kresťanov rovnako zhromažďuje do spoločenstva svätých k jeho úcte a chvále a oslave. Človek, ktorý si povie: ja nepotrebujem spoločenstvo ja sa zaobídem bez spoločenstva, ja si vystačím sám ja si sám doma prežívam extázy s **boh**om – to je pýcha života. Sám sa vyčleňuje z Božieho ľudu a je zlákaný do diablových úlisností, zvodov, pascí a prípadne extáz, ktoré navonok vypadajú ako od Boha. od takýchto ľudí tiež často počut: Ja si myslím., že Boh.... Oni si myslia...

Ich myseľ nie je uvedená do poslušnosti Kristovi, ale do neposlušnosti.

Preto aj v modlitbe Otče náš máme stále pripomínať si, že sme vo všetkom na Bohu závislí – či na každodennom chlebe, či zaopatrení, či na odpustení, či na tom aby nás chránil od pukušení, od zlého. Vždy, keď prestaneme uctievať Boha a slúžiť mu ako to on vyžaduje – slúžime a klaniame sa Satanovi a práve toto Satan chce viac, než čokoľvek iného.

Preto náš život by sa mal vyznačovať pokorou a poslušnosťou Bohu:

1Pt 5:5 Podobne mladší, podriadte sa starším, a všetci, podriaďujúc sa jedni druhým, oblečte sa do pokory, pretože Bôh sa pyšným protiví a pokorným dáva milosť.

1Pt 5:6 Pokorte sa tedy pod mocnú ruku Božiu, aby vás povýšil *svojím* časom.

1Pt 5:7 Každú svoju starosť uhoďte na neho, lebo on sa stará o vás.

1Pt 5:8 Budte triezvi a bdejte, lebo váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral,

1Pt 5:9 ktorému sa postavte na odpor, pevní vo viere, vediac, že vaše bratstvo *inde* po svete znáša tie isté utrpenia.

1. februára 2015

1Pt 5:10 Ale Bôh každej milosti, ktorý nás povolal do svojej večnej slávy v Kristu Ježišovi, keď *ešte* málo potrpíte, on sám vás dokoná, upevní, zmocní, položí na *pevný* základ.

1Pt 5:11 Jemu sláva i sila na veky vekov. Ameň.

V týchto troch cestách, po ktorých prichádza pokušenie sa jedná o

- Božiu vôľu v našom živote
- Božie slovo v našom živote
- Uctievanie Boha v našom živote

Satan nás pozoruje, na ktorej ceste sme zraniteľní ktorá cesta je slabá v našom živote a bude nás pokúšať v tej oblasti.

1. Neplníme Božiu vôľu v našom živote – tak satan sa sústreďí na naše plány, naše túžby a tak nám ich v srdci nafúkne, zveličí, že budeme prahnúť po vlastníctve svetských vecí a budeme si plniť svoju vôľu, čo my chceme. Napríklad nemáme peniaze na nejakú praktickú vec, a pritom na tej veci nezávisí náš život, nepotrebujeme ju nutne do nášho života. Tak túžba po tej veci je taká silná, že sme si schopní zobrať na ňu pôžičku, alebo zobrať ju na splátky, aby sme ju vlastnili. Alebo aby sme kráčali s dobou. Jedna splátka končí a už sa rozmýšľa, čo ďalšie si zobrať na splátky... A tak ideme proti Božiemu slovu, lebo to hovorí: Nebuďte nikomu nič dlžní (Rim 13, 8) Tak sa nikto nenaučí hospodáriť s peniazmi, ani dávať Bohu, čo mu patrí.

A tak sme zároveň išli proti Božiemu slovu a zároveň to, čo mohlo patriť Bohu na jeho oslávenie, na jeho zvestovanie evanjelia, to sme vložili do svojich žiadostí.

2. Božie slovo v našom živote

Napríklad: málo čítame Božie slovo, málo študujeme výklady Božieho slova. tTak nás bude pokúšať veľa televízie, veľa internetu, veľa svetských pesničiek, svetská zábava.

Príklad: Dnes si dám záväzok, že hodinu sa budem venovať čítaniu Božieho slova a štúdiu jeho rozborov. Ale najprv si zapnem televízor, alebo internet, aby som si pozrel správy, alebo maily. Po dvoch hodinách sa obadám a už je desať hodín večer, už treba spať. Tak napochytr si prečítam jednu kapitolu, hodím dve strelné modlitby a idem spať. Žiadostivosť očí ma zvedla od Božieho slova, od času, ktorý som mal dať Bohu. A tak čas čo som mal dať Bohu, tak som Boha okradol o ten čas. Som teda zlodej. Zhrešil som. A to vyžaduje vyznanie hriechu a pokánie.

3. Uctievanie Boha v našom živote

Málo uctieваме Boha, nie sme zapojení do služby v zhromaždení, do služby šírenia evanjelia, tak nás bude pokúšať tým že budeme napĺňať svoje túžby, ktoré budú uctievať nás samých, alebo si zvolíme svoje spôsoby uctievania, ktoré Boh nikdy nežiadal, alebo niektorí „nedocenení“ rozdelia kresťanov v zhromaždení...

Problém je stále v našej mysli:

1. februára 2015

Rim 12:1 Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu.

Rim 12:2 A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale **premeňte sa obnovou zmýšľania**, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé.

Ef 4:17 Preto hovorím a dosvedčujem v Pánovi: Už nežite, ako žijú pohania, v márnosti svojho zmýšľania,

Ef 4:18 so zatemneným rozumom, odcudzení Božiemu životu pre nevedomosť, ktorá sa ich zmocnila, a pre zaslepenosť ich srdca.

Ef 4:19 Oni otupeli a oddali sa necudnosti a nenásytne žiadostivo páchajú každú nečistotu.

Ef 4:20 Vy ste sa tak o Kristovi neučili,

Ef 4:21 ak ste vôbec o ňom počuli a v ňom boli vyučení, ako je pravda v Ježišovi,

Ef 4:22 že máte odložiť starého človeka s predošlým spôsobom života, ktorý sa ženie za klamnými žiadosťami do skazy,

Ef 4:23 a **obnovovať sa duchovne premenou zmýšľania**,

Ef 4:24 obliecť si nového človeka, ktorý je stvorený podľa Boha v spravodlivosti a pravej svätosti.

Človeka neláka jedlo, ktoré mu nechutí ani príslušníci opačného pohlavia, ktorí vypadajú navonok neatraktívne, či nechcená svetská sláva.

Diabol vždy chce vypôsobiť, že to, čo nad rámec Božej vôle chceme, alebo potrebujeme, to nás môže uspokojiť. Ale to je jeho klamstvo. My si žiadnym spôsobom nikdy neuspokojíme túžby tela. Namiesto toho platí:

Mt 5:6 Blahoslavení, **ktorí lačnejú a žíznia po spravodlivosti**, lebo oni budú nasýtení.

Blahoslavený, kto je lačný po Božej spravodlivosti. Iba taký kresťan bude naplnený, nasýtený, spokojný.

Čiže platí veta:

Jeme aby sme žili

Nie opačná:

Žijeme, aby sme jedli.

Preto jeme, aby sme mohli žiť. Ale keď žijeme, aby sme jedli, prestane nás jedlo uspokojovať. Alebo človek od nudy len vymýšľa a vymýšľa a je kadejaké maškrty...

A tak stráca človek kontrolu nad jedlom. Čiže naše telo potrebuje dostať také zložky výživy, čo potrebuje, aby bolo zdravé, aby fungovala imunita. Tieto prirodzené potreby máme uspokojiť. Toto je legitímna požiadavka človeka. Rovnako je to so sexuálnymi túžbami.

Nie náhodou Pavol zmienil zneužívanie jedla v súvislosti so svojim upozornením: že v posledných časoch niektorí odpadnú od viery:

1. februára 2015

1Tim 4:1 Ale Duch hovorí výslovne, že v neskorších časoch odstúpia niektorí od viery, ktorí budú počúvať bludných duchov a učenia démonov,

1Tim 4:2 hovoriacich v pokrytstve lož, majúci žhavo poznačené vlastné svedomie,

1Tim 4:3 ktorí budú zbraňovať ženiť sa a *prikazovať* zdržovať sa pokrmov, ktoré Bôh stvoril na požívanie s ďakovaním pre veriacich a poznávších pravdu.

1Tim 4:4 Lebo každé stvorenie Božie *je* dobré, a nič nie je na zahodenie, čo sa prijíma *z ruky Božej* s ďakovaním,

1Tim 4:5 lebo sa posväcuje Božím slovom a modlitbou.

1Kor 10:31 Či teda jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu.

Ku posledným časom vidíme, že diabol bude pokúšať človeka skrze ZAKAZOVANIE a ZABRAŇOVANIE legitímnych potrieb človeka. Skrze zakazovanie niečoho, čo Boh stvoril, aby to bolo prirodzenou základnou potrebou človeka.

Boh toto varovanie dal zjaviť, aby sme v tomto v príslušnom čase rozpoznali, že toto bude učenie démonov, nie jeho.

Druhá základná legitímna, Bohom ustanovená potreba človeka je:

Manželstvo. Ako muža a ženu ich stvoril. Vzťah, v ktorom Boh zamýšľal, aby žil človek a množil sa a aby aj človek mal radosť zo sexuality je aby sa v ňom naplňala túžba po sexe. A vidíme, ako za posledných desať rokov je pretláčaný homosexualizmus a iné neprirodzené úchyľky a démonmi sú bránené, ako nedotknuteľné.

A samozrejme tu musíme prirátať aj Rímskych celibátnikov. Kňazov, biskupov, pápeža, mníchov, mníšky. Oni sú na rovnako v hriechu proti prvému prikázaniu Božiemu. Oni nasledujú náuky démonov.

Normálny sexuálny život je prirodzenou súčasťou človeka, ktorého stvoril Boh. Je to prirodzenosť našej nervovej sústavy. Máme to Bohom zakódované v génoch. Ak ho nemá človek podľa Božieho spôsobu, vznikajú skraty, žiadosti, démonické napádanie tejto oblasti, úchyľky.

Namiesto toho, aby mali celibátnici deti, aby v budúcnosti fungoval dôchodkový systém, tak ešte ich štát podporuje a platí z našich daní a aj dôchodky im bude platiť z daní našich detí.

Už na základnej škole sa deti učia že medzi základné životné procesy patrí výživa, dýchanie rozmnožovanie. Bez toho by život nemohol pokračovať, existovať. A tak homosexuáli nesú rovnakú vinu proti prvému prikázaniu Genezis „plodte a množte sa“ ako rímskokatolícki kňazi mnísi a mníšky.

A vidíme aké to má v katolicizme neblahé dôsledky. Na povrch vypláva ako na ľadovci len malá časť hriechov kňazov, no každý vo svojom okolí pozná kňazov, čo majú ženy a prípadne deti, a to ešte nevedno, čo robia potajomky keď sú sami.

1. februára 2015

V treťom štvrtom storočí kresťanstva niektorí ktorí začali manželstvo pokladať za niečo špinavé, styk muža a ženy za niečo nechutné a preto utiekli pred „pokušením“ do púšte, založili kláštory.

Ale pred pokušením neutiekli. Ich pokušenia sa odohrávali v mysli. Mysleli si, že idú s Bohom prežiť život, že ujdú pre pokušením sveta, ale pred svojou myslou neodišli. Niet lepšej cesty pre pokušenie, pre napádanie diablom, ako je samota a ničnerobenie.

Ešte keď som nastúpil do kláštora Redemptoristov, tak sme tam mali starého pátra, ktorý rozprával, ako sa museli bičovať, ako sa telesne týrali, aby ich pokušenia netrápili. Zo svojej mysle sa ale bitkou nedá vytíčiť pokušenie.

Dokonca išli na to pôstami. Pôstami bez Božieho slova a vzývajúc pomocnicu kresťanov – čiže Pannu Máriu. Čiže celibát a kláštory to sú náuky démonov.

Pre kresťana to je znamenie, že ak niekto prikazuje, dokonca pod hriechom postiť sa z niečoho Bohom legitímneho – je to učenie démonov. Ak niekto zakazuje, zabraňuje ženiť sa niekomu – je to učenie démonov.

(Apoštol Pavol odporúčal, neženiť sa, ale nezakazoval, toto treba brať do úvahy!)

Teraz je už mäso v piatok v Rímskej cirkvi dovolené, ale musí ten kto je mäso v piatok spraviť nejaký skutok kajúcnosti:

To v preklade znamená, že má vykonať uzmiernenie Satana, že jedol mäso. A to je: pomodliť sa ruženec, ísť na omšu, vykonať dobrý skutok.

Niektorí, prevažne starší ľudia majú tak vybudované Satanove pevnosti o nejedení mäsa v piatok, že doteraz sa neodvážia jesť mäso v piatok. Ak náhodou jedia a obadajú sa, okamžite ho vypľujú a sú zničení z toho že urazili svojho boha a nemajú pokoja, kým sa z toho nevyspovedajú.

1Kor 8:8 Ale jedlo nás nepriblíži k Bohu: ani keď nejeme, nič nestratíme, ani keď jeme, nič nezískame.

My moderní ľudia máme veľa možností, z čoho sa postiť. Televízor, internet, rôzne dobroty, počítačové hry, daromné slová...

Mt 12:36 No hovorím vám: Ľudia sa budú v deň súdu zodpovedať z každého daromného slova, ktoré vyslovia.

Z každého daromného slova. Keď sú ľudia často spolu, napríklad ženy v práci, ale aj niektorí chlapi, tí dokážu hodiny v kuse prerečniť o ničom: tam padne tisíce daromných slov.

A keď už niet o čom rozprávať tak sa klebetí a ohovára, vedú sa dvozmyselné reči, flirtuje sa....

Samozrejme aj postiť sa kresťania môžu, ale po vzájomnej dohode, za určitým cieľom, na určitý čas. Len nemôžu to nariadiť príkazom a pod hriechom. A pri pôste sa nemá ničiť telo, lebo to je hriech.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes.

Aj manželstvo Boh stvoril nielen na plodenie, ale aj potešenie:

1Kor 7:5 Neodopierajte si jeden druhému, iba ak na čas so vzájomným súhlasom, aby ste sa mohli venovať modlitbe, a opäť buďte spolu, aby vás satan nepokúšal pre vašu nezdržanlivosť.

Zákaz základných legitímnych pokrmov a **zabraňovanie** ženiť sa (vydávať sa pre mníšky) je duchovný démonský problém každého, kto tak koná.

Bludný kruh:

Niektorí kresťania sú v bludnom kruhu: a môže sa to stať načas každému: hriech, vyznanie, hriech, vyznanie, hriech vyznanie až nakoniec začne kresťan strácať nádej, že z toho kola vyjde von. A satan obviňuje, odsudzuje kresťana.

Hriech, ktorému umožníme panovať je ako pes, ktorý vbehne na náš dvor a uhryzne nás do nohy a nechce odísť. Voláme k Bohu, aby nám odpustil, on nám odpustí, ale pes neodchádza.

Problém je v človekovi, ktorý sa nechce podriaďiť Bohu:

Jak 4:7 1. Podriadte sa teda Bohu; 2. diablove sa vzoprite a ujde od vás.

Nejde to opačne: diablove sa vzoprieť a tak sa potom podriadim Bohu, keď diabol utečie. Takto to nejde.

Ale pre celistvosť všetkého prečítam od verša 1- 10, a tam máme napísané prečo sa človek nechce podriaďiť Bohu:

Jak 4:1 Odkiaľ sú medzi vami boje a odkiaľ rozbroje? Či nie odtiaľ - z vašich žiadostivostí, ktoré broja vo vašich údoch?

Jak 4:2 Žiadostiví ste, a nemáte. Vražдите a závidíte, a nemôžete nič dosiahnuť. Hádate sa a bojujete. Nič nemáte, lebo neprosíte.

Jak 4:3 Prosíte, a nedostávate, lebo zle prosíte; chcete to využiť na svoje náruživosti.

Jak 4:4 Cudzoložníci, neviete, že priateľstvo s týmto svetom je nepriateľstvo s Bohom?! Kto teda chce byť priateľom tohto sveta, stáva sa nepriateľom Boha.

Jak 4:5 Alebo si myslíte, že Písmo nadarmo hovorí: „Takmer žiarlivo túži po nás Duch, ktorý v nás prebýva“?

Jak 4:6 Dáva však väčšiu milosť; preto hovorí: „Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť.“

Jak 4:7 Podriadte sa teda Bohu; diablove sa vzoprite a ujde od vás.

Jak 4:8 Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám. Obmyte si ruky, hriešnici, a očistite si srdcia, vy, čo máte rozpoltenú myseľ. (**Je tu problém rozpoltenej mysle, chceme slúžiť aj Bohu aj svojim žiadostiam, Bohu aj tomuto svetu a žijeme a plánujeme tu na svete, akoby sme tu mali žiť večne**)

Jak 4:9 Precíťte svoju úbohosť, žiaľte a plačte. Váš smiech nech sa obráti na nárek a radosť na žiaľ.

Jak 4:10 Pokorte sa pred Pánom a on vás povýši.

Problém kresťana, ktorý nedokáže bojovať s bludným kruhom hriechu je rozpoltená myseľ. Nemôžeme slúžiť dvom pánom.

1. februára 2015

Je to také smiešne prosiť Boha: Bože daj mi, Bože pomôž mi, Bože ochráň ma, ale kresťan nechce Boha poslúchať, Boha nasledovať, Bohu slúžiť. Takto to nefunguje.

Svetský človek sa obracia na psychológov, dokonca existujú „kresťanskí“ psychológovia, na rôzne svetské a démonské metódy, aby mal človek pokoj v srdci. Ale Božie metódy a pravidlá sú určené. Preto, kto sa nechytá Božích metód a pravidiel, je zvedený svetskými metódami a pravidlami. Tieto svetské inštitúcie nahradzujú závislosť človeka na Bohu a jeho slove a poslušnosti jeho vôli rôznym spoliehaním sa na rôznych ľudí obdarovaných titulmi a na rôzne ľudské metódy.

Kresťan je vtedy najlepšie ochránený pred pokušením ak je poslušný Bohu jeho slovu jeho vôli. Pre kresťana teda neexistuje iná metóda ako byť uchránený pred pokušením a pádom

A ešte dodám že nielen nekresťanom, ale aj kresťanom chýba bázeň, čiže taký zdravý strach, také trasenie sa pred zvrchovaným Bohom. Kresťania majú Boha radi, ale neboja sa ho, nemajú pred ním bázeň. A tak u nich nemôže nastať správna pokora a poslušnosť Bohu. A zasa si tým len kresťan sám sebe škodí.

Samota a ničnerobenie je pre diabla najlepšia cesta na pokušenie kresťana. Mysel' kresťana musí byť stále naplňovaná:

Ef 4:17 Preto hovorím a dosvedčujem v Pánovi: Už nežite, ako žijú pohania, v márnosti svojho zmýšľania,

Ef 5:18 ale buďte naplnení Duchom

Kol 3:2 Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi!

Flp 4:8 Napokon, bratia, myslite na všetko, čo je pravdivé, čo je cudné, čo je spravodlivé, čo je mravne čisté, čo je milé a čo má dobrú povest', čo je čnostné a chváľitebné!

Hebr 12:3 Myslite na toho, ktorý zniesol také protirečenie hriešnikov, aby ste neochabovali a neklesali na duchu.

Ef 5:20 Ustavične vzdávajte vďaky za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista

Kol 3:16 Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poučajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne.

Vlastná sila, alebo sila vôle nám nikdy nezaručí, že sa naše hriechy nezopakujú.

Moc pokušenia závisí od toho, ako silné sú naše opevnené miesta, ktoré vyrástli v našej mysli, keď sme žili nezávisle na Bohu. To znamená, že človek, ktorý bol žil a bol pred obrátením v prostredí tolerance voči morálnym priestupkom, bude po obrátení ako kresťan zápasíť s týmto pokušením viac, pretože tieto pevnosti, mal dôkladne vybudované. Samozrejme Boh činí všetko nové, a preto

2Kor 10:4 - lebo zbrane nášho boja nie sú telesné, ale majú od Boha silu borit' hradby. Boríme výmysly

2Kor 10:5 a každú pýchu, čo sa dvíha proti poznaniu Boha. Pútame každú myseľ, aby bola poslušná Kristovi,

Je napísané – sám Ježiš sa neodvolával na seba, keď ho Satan pokúšal, ale na napísané Božie slovo,

aby nám šiel príkladom a tak dal autoritu a moc jeho slovu.

Nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom, aby nám dal príklad ako aj my máme konať

Flp 2:6 On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom,

Flp 2:7 ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka.

Flp 2:8 Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži.

Čiže v pokušeniach nemáme vykrikovať: odíď satan, som Božie dieťa, ale chytiť sa živého mocného Božieho slova. A citovať ho nahlas, alebo čítať ho nahlas.

Ježiš týmto dal autoritu Písmu. Na diabla teda neplatia Tradícia, výroky teológov, kropenie svätenou vodou, kadenie kadidlom, prikladanie dreveného kríža, čarovné formulky.

Áno, nepochybne pri exorcizme katolícki kňazi vyhánajú démonov. Lenže diabol je veľký taktik, On si spravil taktiku, ako oklamať zvedených ľudí.

On obsadí človeka démonom, ale aj pri kňazovom exorcizme vyjde z človeka. Zahrá dokonalé divadielko.

A tak z človeka, ktorého bol démon vyhnaný je zrazu človek závislý na kňazovi, na sviatostiach. Z človeka, z ktorého kňaz vyhnal démona, sa stáva človek závislý na náukách démonov.

A kňaz natešený a Rímska cirkev s ním, že majú moc nad diablom, že sa im v ich moci a čarovnými formulkami a modlou priloženou na človeka podarilo vyhnáť démonov. A tak aj kňazi aj Rímska cirkev zostáva upevnená vo svojich náukách a moci, ktorá je navonok skrze jej služobníkov potvrdzovaná.

Rovnaké divadlo hrá diabol aj pri charizmatických uzdravovaniach. Čoho výsledkom nie sú nikdy správne obrátenia, ale sústredenie sa na ľudí, ktorí majú moc a sústredení sa na časti Písma, ktoré je nesprávne vysvetlené a pochopené.

My ale máme Božieho Ducha, Božie slovo. To je jediné meradlo a jediné mocné, živé účinné, ak sa používa Božím dieťaťom podľa Božích pravidiel.

My máme ako Kristus byť poslušní Bohu a Božiemu slovu.

Záver:

Mali sme 9 kázní na modlitbu Otče náš. V týchto kázních zaznelo veľa Božieho slova, a pri čítaní Písma tiež sa dozvedáme veľa z Božieho slova. Keď sa modlíme v komôrke modlitbu Otče náš, Duch Svätý nám pripomína Božie slová, ktoré vložil do Písma.

1. februára 2015

Keď Ježiš odchádzal do neba, povedal, že Duch Svätý nám pripomenie všetko, čo nám Ježiš zanechal, povedal.

Čiže Duch Svätý nám nebude pripomínať náuku katechizmu, náuky magistéria Rímskej cirkvi, zjavenia svätých, či výroky kňazov, teológov, pápeža...

Duch Svätý nám bude pripomínať to, čo nám Boh písomne zanechal.

Toho sa máme držať. To spísali apoštoli, priami svedkovia Ježiša Krista do Písma. To je Božie slovo. Slovo samotného Boha. To je autorita pre náš život.

Z Ježišovho pokušania na púšti vidíme, že diabol tiež dokonale pozná Písmo. Preto od pravého kresťana je tiež potrebné, aby dokonale poznal Písmo, Aby mu ho Duch Svätý v potrebných chvíľach pripomínal, aby nemohol byť zvedený diablom a zvedenými „cirkvami“ práve nesprávnymi veršami vytrhnutými z kontextu na cestu záhuby.

Preto Boh múdro zariadil, aby sa jeho učeníci, jeho služobníci schádzali na zhromaždeniach na pamiatke jeho večere, aby nás on tak sám správne vyučil svojmu slovu. Aby sme neboli ako pomýlení samotári ktorí odmietajú zhromaždenia a zvedení do prekrúteného myslenia o Bohu.

O tom ako diabol bude v posledných časoch pokúšať a čo vypôsobí v posledných časoch píše každá kniha Nového zákona. Preto je pokrytec ten, kto nepozná znamenia času.

Božie slovo nám zanechalo množstvo odkazov, čo bude predchádzať Kristovmu príchodu. Aspoň jeden si prečítame:

2Tim 3:1 Vedz, že v posledných dňoch nastanú nebezpečné časy.

2Tim 3:2 Ľudia budú totiž sebeckí, chamtiví, chvastaví, pyšní, rúhaví, neposlušní voči rodičom, nevďační, bezbožní,

2Tim 3:3 bezcitní, nezmierliví, ohovárační, nezdržanliví,(sexuálne) suroví, bez lásky k dobru,

2Tim 3:4 zradní,(zradci, udávači) bezhlaví,(domýšľajúci) nadutí, milujúci viac rozkoše ako Boha;

2Tim 3:5 budú mať výzor nábožnosti, ale jej silu budú popierať. A týchto sa chraň!

Kristov príchod je podľa Božích znakov až priveľmi blízko. A my sa nemáme báť, nemáme plašiť, lebo všetko má zvrchovaný Boh pod kontrolou. Čo musí prísť, príde a nech sa s nami deje čokoľvek, Boh tých, ktorí zachovávajú jeho slovo a plnia jeho vôľu zachová do konca.

Modlitba:

Nebeský Otec, ďakujeme, za to, že nám skrze svoje slovo dávaš moc obstať v pokušeniach a zjavuješ nám skrze tvoje slovo, na akú strunu bude diabol najviac pokúšať ľudstvo. Prosíme ťa o silu bdieť a vytrvať vo viere a plnení tvojej vôle až do konca. Amen.